

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39T/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720010405
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2026:1720010405.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného W. U., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. marca 2026 v Pezinku, takto

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný: W. U., O.. XX. F. XXXX X. V., Z. V. X. K.,

uznáva za vinného, že

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval v období od mesiaca september 2019 do mesiaca február 2022 vrátane si neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči svoje mal. dcére E..Š., O. XX.XX.XXXX, a to i napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva predovšetkým z ustanovenia § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Malacky, č.k. 9P/161/2019 zo dňa 24.04.2020, vykonateľného a právoplatného dňa 14.07.2020, ktorým je povinný prispievať na výživu dcéry mesačne sumou 130,- EUR, počnúc dňom 06.09.2019, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M. M., E.. Š., Z. V. Y. XXX, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 3.900,- EUR,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť M. M., O.. XX. L. XXXX X. U., Z. V. Y. XXX, zameškané výživné vo výške 3.900,- €.

o d ō v o d n e n i e :

1 Okresná prokuratúra Pezinok podala na obžalovaného W. U. (ďalej len „obžalovaný“) na tunajšom súde dňa 30. októbra 2020 obžalobu pod číslom Pv 466/20/1107-6 (ďalej len „obžaloba“), pričom skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

1 Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko opatrením zo dňa 13. decembra 2023 súd rozhodol, že podľa § 360 Tr. por. sa v jeho trestnej veci vykoná konanie proti ušlému, keďže bolo zistené, že obžalovaný sa trestnému konaniu vyhýba pobytom na neznámom mieste a príkaz na zatknutie obžalovaného vydaný súdom dňa 13. mája 2021 sa orgánom polície nepodarilo zrealizovať.

2 Rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/76/2020 zo dňa 04.06.2024 bol obžalovaný Erik Mikula uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pre výkon ktorého ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

3 Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne v zákonnej lehote odvolanie, pričom odvolací Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 3To/120/2024 zo dňa 2. októbra 2024 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku odvolaním napadnutý prvostupňový rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

4 Súd vo veci opätovne nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok uvedených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžalovanému bola doručená obžaloba, bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania a napokon obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, pričom obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil).

K dokazovaniu

5 V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, výsluchom svedkyne M.Í. M. a prečítaním listinných dôkazov: č.l. 37 - rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/161/2019 zo dňa 24. apríla 2020; č.l. 33-34 - výzva na zaplatenie výživného; č.l. 40 - rodný list; č.l. 42-44 - správa zo sociálnej poisťovne; č.l. 106-107 - rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5P/174/2021 zo dňa 2. 2. 2022; č.l. 109 - doložka právoplatnosti a vykonateľnosti - PPL 1. 3. 2022; č.l. 120 - odpis registra trestov; č.l. 52-53 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, č.l. 193-194 zápisnica o výsluchu; č.l. 156-157 vstupný pohovor a poučenie; č.l. 158 súhlas s uložením trestu povinnej práce; č.l. 159 záverečná správa o výsledku IPŠ.

6 Zo zápisnice o výsluchu na č.l. 193-194 spisu súd zistil, že dňa 22. decembra 2025 bol na Okresný súd Pezinok predvedený obžalovaný, ktorý bol zatknutý na základe príkazu na zatknutie vydaného tunajším súdom. Obžalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že sa zdržuje na V. H. X v Bratislave u svojej priateľky, poštová schránka je na meno Laura Verešová, uviedol i svoje aktuálne tel. číslo 0940/317 345. K veci vypovedal nasledovne: „Ja som v období od septembra 2019 do februára 2022 nedosahoval žiaden príjem, nakoľko som v tomto období bol bezdomovcom a žil som na ulici. Chodieval som občas na brigády avšak nepravidelne. Žiadne nehnuteľnosti som v tomto období nevlastnil, taktiež som v tomto období nevlastnil žiadny hnutelný majetok väčšej hodnoty. O tom, že mám vyživovaciu povinnosť na

mal. som vedel. Túto vyživovaciu povinnosť som neplnil preto, lebo som ju nemal z čoho plniť. Ja som v tomto období aj hľadal prácu, pomáhali mi pracovníci DEPAUL v BA, občas sa im podarilo zohnať mi prácu, aby som mal na jedlo pre seba. Momentálne som nezamestnaný avšak už mám stabilné bývanie a po sviatkoch si plánujem nájsť zamestnanie“.

7 Obžalovaný ďalej vypovedal, že má stredné odborné učňovské vzdelanie, povoláním je kuchár. Je slobodný, má 1 dieťa a vyživovacie povinnosti uložené súdom už nemá. Zo zápisnice o výsluchu ďalej vyplýva, že samosudca určil termín hlavného pojednávania na 12. marca 2026 o 14.00hod., tento termín oznámil obžalovanému, ktorý ho zobral na vedomie. Následne samosudca obžalovaného prepustil zo zatknutia na slobodu, nakoľko u neho nezistil dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku

8 Svedkyňa M. M., E.. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný jej na výživnom od septembra 2019 nezaplatil doposiaľ nič. Už 3,5 roka s ním nie je v žiadnom kontakte, ani sa jej neozval. Dňa 9. júla 2021 mala svadbu s jej terajším manželom, ktorý sa neskôr stal osvojiteľom maloletej Rebeky. Súd ohľadom osvojenia maloletej E., bol vo februári 2022. Dlh na výživnom t. č. vyčíslený nemá. Ona nie je poberateľkou náhradného výživného na maloletú E.. Neplatenie výživného zo strany obžalovaného, bolo predmetom exekúcie, v tejto exekúcií však exekútor doposiaľ nič od obžalovaného nevy mohol.

9 Z výzvy na zaplatenie výživného súd zistil, že dňa 8. septembra 2020 vyzvala poverená príslušníčka OO PZ Pezinok obžalovaného na zaplatenie dlžného výživného na maloletú dcéru Rebeku, pričom mu uviedla, že ak dlžné výživné nezaplatí, bude vo veci začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň obžalovaného poučila i o inštitúte účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona. Výzvu na zaplatenie výživného zaslala poverená príslušníčka OO PZ Pezinok obžalovanému doporučené poštou, ale aj elektronickou poštou na emailovú adresu obžalovaného, a to dňa 8. septembra 2020 o 20:12 hod. Obžalovaný v odpovedi zaslanej dňa 8. septembra 2020 o 21:17 hod. elektronickou poštou na emailovú adresu poverenej príslušníčky uviedol nasledovné: „Beriem na vedomie. Ďakujem Erik Mikula“.

10 Z rodného listu súd zistil, že maloletá E. Š.Á. sa narodila dňa XX. R. XXXX X. V. z matky M. Š.M. a obžalovaný je jej otcom.

11 Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že k 17. septembru 2020 bol obžalovaný registrovaný ako zamestnanec s pravidelným príjmom u zamestnávateľa GASTRO CENTRÁL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, u ktorého sa zamestnal dňa 24. júla 2020. V dobe od 16. januára 2020 do 11. marca 2020 bol obžalovaný registrovaný ako zamestnanec na základe dohody o pracovnej činnosti u zamestnávateľa KONÍK PUB, spol. s r.o. V dobe od 1. júna 2018 do 18. novembra 2019 bol obžalovaný registrovaný ako zamestnanec s pravidelným príjmom u zamestnávateľa ISOL SLOVAKIA, s.r.o.

12 Z rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 9P/161/2019 zo dňa 24. apríla 2020 súd zistil, že tento rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 14. júla 2020. Súd ním schválil, rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola mal. E. Š. zverená do osobnej starostlivosti matky a jej otec -obžalovaný sa zaviazal prispievať na výživu mal. dcéry sumou vo výške 130,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 6. septembrom 2019. Zročné výživné na maloletú E. za obdobie od 6. septembra 2019 do 24. apríla 2020 vo výške 690,-€ sa otec zaviazal zaplatiť k rukám matky spolu s bežným výživným formou pravidelných mesačných splátok vo výške 20,- € s tým, že omeškanie s plnením čo i jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13 Z rozsudku Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5P/174/2021 zo dňa 2. februára 2022 súd zistil, že tento rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 1. marca 2022. Súd ním rozhodol, že maloletá E. Š., O.Y. XX.XX.XXXX, dcéra matky M. M.Z., E.. Š., a otca W. U., je od právoplatnosti rozsudku osvojenkyňou Y. M., O. XX.XX.XXXX. Súd taktiež rozhodol, že osvojiteľ bude zapísaný v knihe narodení Matričného úradu Bratislava - Nové Mesto, ako otec, namiesto biologického otca- obžalovaného v rodnom liste maloletej vedenom na Matričnom úrade Bratislava - Nové Mesto, vo zväzku 94, ročník 2019, strana 187 pod poradovým číslom 1279.

14 Zo záverečnej správy o výsledku IPŠ súd zistil, že túto správu vypracoval probačný a mediačný úradník Okresného súdu Pezinok dňa 19. marca 2025, pričom v nej uviedol nasledovné. „Dňa 18.3.2025 sa na Okresný súd Pezinok dostavil obvinený W. U., O.. XX.XX.XXXX, aby súd v jeho prípade preskúmal možnosti uloženia a riadneho výkonu trestu povinnej práce, jeho zdravotnú spôsobilosť tento trest vykonať a taktiež jeho stanovisko k uloženiu tohto trestu. Obvinený uviedol, že je momentálne nezamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce, a že čas na výkon trestu povinnej práce by mal. Obvinený neuviedol žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu nedovoľovali vykonávať trest povinnej práce. Obvinený uviedol, že v prípade, že ho súd uzná vinným zo spáchania uvedeného trestného činu, súhlasí s uložením tohto trestu.“.

15 Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný je všeobecný i špeciálny recidivista, nakoľko doposiaľ bol trikrát súdne trestaný. Odpis z registra trestov vygenerovaný dňa 3. júna 2024 vykázal u obžalovaného nasledovné tri záznamy:

„1. Okresný súd Nitra; trestný rozkaz 25.4.2016; spis. značka 1T 45/2016;právoplatnosť 8.2.2017; §212/1 Tr.z. 300/2005; odňatie slobody podmienene na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 9.2.2019; osvedčenie sa 1.7.2019; na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený

2. Okresný súd Bratislava 2; trestný rozkaz 9.6.2021; spis. značka 0T 150/2021;právoplatnosť 9.6.2021; §212/1g Tr.z. 300/2005, prečin, začiatok páchania skutku: 7.6.2021, koniec páchania skutku: 7.6.2021; odňatie slobody podmienene na 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 10.6.2022;zrušený

3. Okresný súd Bratislava 2; trestný rozkaz 8.10.2021; spis. značka 4T/90/2021;právoplatnosť 25.11.2021; §171/1 Tr.z. 300/2005, prečin, začiatok páchania skutku: 7.6.2021, miesto páchania skutku: Bratislava; odňatie slobody podmienene na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky; uložený trest je súhrnný, trest uložený rozsudkom Okresný súd Bratislava 1, 9.6.2021, spisová značka 0T/150/2021 bol zrušený“.

K výroku o vine a k právnej kvalifikácii

16 Trestného činu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej dva mesiace /ktoré nemusia nasledovať bezprostredne, neprerušovane po sebe/ počas dvoch rokoch zavinene, čo aj z nebanlivosti, neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu je zákonnou povinnosťou, ktorá vzniká reálne objektívnou skutočnosťou narodením dieťaťa a trvá až do času, kým dieťa nie je schopné žiť sa samo. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu v minimálnom rozsahu, vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

17 Zavinenie, ako obligatórny znak subjektívnej stránky trestného činu, t.j. ako predpoklad pre vyvodenie subjektívnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin, sa chápe ako vnútorný, psychický vzťah páchatel'a podstatným zložkám trestného činu, t.j. k porušeniu alebo k ohrozeniu záujmu chráneného trestným zákonom, vyvolanému spôsobom uvedeným v trestnom zákone. Zavinenie obsahuje dve zložky - intelektuálnu a vôľovú, ktorá pri zavinení z nebanlivosti absentuje. Zavinenie musí pokrývať všetky skutočnosti, ktoré sú znakom skutkovej podstaty trestného činu a musí byť dané v dobe činu. Z hľadiska zavinenia, trestný čin zanedbania povinnej výživy musí byť spáchaný prinajmenšom z nevedomej nebanlivosti. Pri zavinení z nebanlivosti sa vychádza z možnosti znalosti o spôsobení následku predpokladaného trestným činom konaním páchatel'a, ktorá sa skúma na základe objektívnych okolností spojených so skutkom a na základe subjektívnych dispozícií konkrétneho páchatel'a. Objektívne hľadisko pri skúmaní miery zavinenia z nebanlivosti je potrebné posudzovať podľa toho, ako sa situácia javila páchatel'ovi, ako i vzhľadom k vonkajším okolnostiam prípadu. O zavinenie z nevedomej nebanlivosti ide iba vtedy, keď povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom sú dané súčasne. Nedostatok jednej z týchto zložiek znamená, že čin je nezavinený. Skutková podstata trestného činu zanedbania povinnej výživy obsahuje normatívny znak „zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovat' iného“, ktorý musí byť tiež pokrytý zavinením; na naplnenie zavinenia stačí, že páchatel'ovi je známe, že je otcom maloletého dieťaťa, ktoré nie je schopné žiť sa samo a ničím na jeho výchovu a výživu neprispieva a má aspoň laickou predstavu o tom, že je tu z jeho strany povinnosť vyživovať takéto dieťa.

18 O trestný čin zanedbania povinnej výživy môže ísť len pri zavinenom neplnení zákonnej vyživovacej povinnosti alebo vyhýbaníu sa takejto povinnosti, ktoré je sústavné a trvá po dlhšiu dobu.

19 Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je nárok na výživu a tento je založený na príslušných ustanoveniach Zákona o rodine. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje iba na taký druh vyživovacej povinnosti, ktorá plynie priamo zo Zákona o rodine. Z uvedeného ďalej vyplýva, že sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu. V prípade, že by civilný súd nerozhodol o vyživovacej povinnosti a o jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní, resp. súd by v rámci posúdenia predbežnej otázky určil existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti sám a samostatne.

20 Vyživovací vzťah medzi určitými členmi rodiny alebo medzi inými blízkymi zákonom stanovenými osobami vzniká priamo zo zákona. K vzniku vyživovacej povinnosti stačí, aby existovali podmienky, ktoré ustanovuje zákon o rodine, bez toho, aby k tomu museli pristúpiť akékoľvek ďalšie právne skutočnosti ako napr. dohoda účastníkov, rozhodnutie štátneho orgánu, resp. určitá udalosť a pod. Ktorýkoľvek druh vyživovacej povinnosti treba plniť vždy, pokiaľ sú dané zákonné podmienky, a v rozsahu, ktorý určujú ustanovenia zákona o rodine. Základnou podmienkou na vznik vyživovacej povinnosti je osobný status určitého rodinnoprávneho vzťahu, prípadne bývalého rodinnoprávneho vzťahu, od ktorého sa vyživovacia povinnosť odvodzuje. Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu sa odvíja od rodičovského vzťahu a vzniká objektívnou právnou skutočnosťou-narodením dieťaťa /prípadne osvojením dieťaťa/. Ďalšou skutočnosťou podmieňujúcou trvanie vyživovacej povinnosti rodičov je odkázanosť dieťaťa na výživu rodiča a neschopnosť dieťaťa živiť sa samo. Keďže v zákone o rodine je explicitne vyjadrený vznik vyživovacej povinnosti, ktorá vzniká priamo zo zákona a viaže sa na jedinou relevantnú skutočnosť - narodenie dieťaťa. má súdne rozhodnutie o výživnom len deklaratórny charakter. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tvorí tiež súčasť zákonných rodičovských povinností voči dieťaťu, ktoré sú príkladom vymedzené v ustanovení § 29 zákona o rodine a ktorých súčasťou je starostlivosť rodiča o výživu dieťaťa. I z uvedeného možno vyvodíť, že táto povinnosť, tvoriaca súbor zákonných povinností, vzniká priamo zo zákona. Povinnosť plniť výživné majú pritom obaja rodičia. Keďže vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo na základe zákona je potrebné za začiatok páchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. rodiča voči dieťaťu treba považovať deň, od ktorého prestal rodič zavinene plniť svoju vyživovaciu povinnosť bez ohľadu na to, či o povinnosti platiť výživné a o jeho výške rozhodol už predtým súd v občianskoprávnom konaní. Ak takéto rozhodnutie nebolo dosiaľ vydané, súd v trestnom konaní rozhodne o výživnom ako o predbežnej otázke podľa § 7 ods. 1 Tr. por. Pretože ide o otázku viny, súd v trestnom konaní nie je viazaný rozhodnutím súdu v občianskoprávnom konaní ani vtedy, keď tento súd už rozhodol, ale posudzuje túto otázku samostatne (§ 7 ods. 1 Tr. por.). Rozhodnutie súdu v občianskoprávnom konaní však súd v trestnom konaní zhodnotí ako dôkaz podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

21 S ohľadom na rozhodnutia súdov o výške výživného a o osvojení maloletého dieťaťa súd na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že nakoľko vyživovacia povinnosť obžalovaného voči maloletej dcére Rebeke zanikla dňa 1. marca 2022, mal obžalovaný v období mesiacov september 2019 až február 2022 na výživnom na maloletú dcéru Rebeku k rukám jej matky celkovo plniť sumu vo výške 3900,- €.

22 Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ na výživnom nezaplatil nič, teda súd dospel k záveru, že obžalovanému vznikol dlh na výživnom vo výške 3900,- €.

23 Z dokazovania ďalej vyplynulo, že hoci bol obžalovaný v období september 2019 až február 2022 nezamestnaný, mal možnosť sa zamestnať, nakoľko dosiahol stredné odborné vzdelanie a povolanie je kuchár. Keďže obžalovaný v tom období žil v Bratislave, kde je veľa reštaurácií, bolo v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať v danom období pravidelný príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy.

24 Vykonané dôkazy súd následne hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako je to uvedené v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc zo zásad dokazovania, dospel k záveru, že skutok, ktorý je v posudzovanej trestnej veci obžalovanému kladený za vinu, sa stal, napĺňa všetky

zákonné znaky trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a že tento skutok spáchal práve obžalovaný.

25 Pokiaľ išlo o subjektívnu stránku trestného činu, mal súd z hľadiska zavinenia za preukázané, že konanie obžalovaného je pokryté nepriamym úmyslom v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko s ohľadom na jeho účasť pri rozhodovaní súdu o výživnom obžalovaný zjavne o výške svojej vyživovacej povinnosti na maloletú dcéru vedel. Obžalovaný teda vedel, že neplnením svojej vyživovacej povinnosti riadne a včas môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

26 Za toho stavu súd právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, pretože obžalovaný si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

27 Po zistení formálnych znakov trestného činu - prečinu, skúmal súd aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria definované v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Pritom vychádzal z toho, že skutočnosti uvedené v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby niektorej bol pripisovaný väčší či menší význam (jednej na úkor druhej). Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť prečinu stíhaného v obžalobe dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, teda stupeň vyšší než nepatrný. Tento záver vyplýva z už uvedeného spôsobu vykonania činu a jeho následku popísaného v skutkovej vete rozsudku, z okolností, za ktorých bol spáchaný, ako aj z uvedenej formy a miery zavinenia. Tieto všetky rozhodné skutočnosti vo svojom súhrne preukazujú taký stupeň závažnosti činu, pre ktorý je nevyhnutné vyvodzovať voči páchatelovi trestnú zodpovednosť.

K výroku o treste

28 Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

29 Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

30 Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

31 Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti

a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

32 Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

33 Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Príťažujúce okolnosti súd u neho nezistil takisto žiadne, nakoľko na okolnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený sa súd rozhodol v zmysle § 37 písm. m/ Tr. por., s ohľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia, neprihliadať

34 Pri úvahe o druhu a výmere trestu, súd vychádzal z vyššie uvedených skutočností a dospel k záveru, že u obžalovaného najlepšie splní účel trestu uloženie trestu povinnej práce, v rámci ktorého mu bude uložená povinnosť, aby podľa svojich schopností nahradil zameškané výživné, pretože takýto trest dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, vytvorí podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

35 Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, teda u obžalovaného prichádzalo do úvahy vzhľadom na ustanovenie § 54 Tr. zák. ukladanie trestu povinnej práce vo výmere 40 až 300 hodín.

36 Súd uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, čo je v hornej polovici daného rozpätia, nakoľko mal za to, že takýto trest naplní svoju represívnu i preventívnu funkciu.

37 Na podklade § 55 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona súd pri ukladaní trestu povinnej práce obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

38 To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, cestou Okresného súdu Pezinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.